C 9106

Momente mai importante pt. viața ei

cf. ei era mea

reg 71-92

Momente mai importante pentru viața Comunei

între 1908-1916.

Comisia istorică

În 1909, anticipând legea, Comisia istorică a României pentru evidența sistematică a tuturor istoriei noastre (documente, cronici, texte de limbă etc) au pus în circulație de îndată ce a fost numită Secțiunea acestei Comisii. Avem prea mare stimă și prețuire pentru Ioan Bogdan, ca om și ca învățat, ca să nu acceptăm propunerea sa, ca Iași să ceară la domnitorii la care noi angajarem - dorind de asemenea și alte izvoare mai vechi, să nu mai cău alte izvoare. Faptul că ~~în~~ aprecia și confirma ca acest element, cunoscut și negăsit ori de știință încă nu pusese toate mâna, fu un motiv în plus să primesc. Mai referințe încă nu am putut lucra mult împreună cu Ioan Bogdan. Caci o mică apariție în publicul Documentelor lui Ștefan cel Mare, cu un splendid album al lor în reproduceri fotografice, trei cronici, două lucrări de limbă și două valoroase de studii și cercetări în Buletinul Comisiei, când fu aprins de o gravă boală, care avea să-l răpească mai mulți ani prin suferințe și chinuri, apoi, în urma după ce, în 1919, la mormânt, spre marea pagubă a științei române.

La pierderea lui Ioan Bogdan se poate zice că întreg Comisia s'a înfățișat. Caci, reconstituită, la 1919, în N. Iorga, ca președinte, D. Onciul, Teodor Sperantia, Ioan I. Nistor și Ilie. Lăpedatu, cu membri, acești Comisie două o nouă ameninți. Ea nu mai trăia de cât datorită Buletinului, pentru ca în ale sale numere, din lipsă de fonduri suficiente și de colaboratori pentru articole sale, să apară complet. D. Onciul decedă la 1923. Teodor Sperantia era la Cluj ocupat cu Academia Română și cu Universitatea; Ioan I. Nistor la Cernăuți cu Catedra lui Iorga și Comisia de istorie Bucovinei și ale Românilor de peste hotare; N. Iorga, singur, nu o putea duce mai departe. O încercare de restabilire a acestei Comisii, după moartea lui Iorga, făcută de mine și de Ioan I. Nistor, pe lângă Monumentul Cultului Național în Școlnicii, nu reușă...

Pentru viața lui Ilie Lăpedatu

În acelaș an 1919, după moartea lui Ilie Lăpedatu, cauzată de o intervenție în vagonul restaurant dela Gara de Nord, am fost numit, împreună cu D. Onciul și Ioan Bogdan, de Ministerul Instrucțiunii, într-o comisiune, care să alcătuiască la documente defunctului, documentele, manuscrisele și obiectele aparținând Muzeului Național de Antichități, pe care Lăpedatu, în calitatea sa de Director, le luase acasă la Școala pentru studiul acestora...

Comunicare lucrări la Societatea de Arte Al. Costin, Agnes, cu timpul, Comisia de Cultură de la Sibiu și cu un funcționar al Muzeului de antichități care cunoștea mai bine ca oricare altul colecțiile acestui Muzeu și care, bucurându-se cu V. Parvan, a fost recomandat de acesta Comisiunii pentru numirea Inspectorului la Muzeul din Cluj (1919) ca posesor de diplomă de Doctor în Filosofia și Litere. Era D. M. Teodorescu, cunoscutul arheolog de astăzi și creatorul al farmecului colab. Dacice din muzeu.

Cu prilejul lucrărilor acestei Comisiuni mi-am putut da seama de cinstea de conștiință științifică și cât eforturi D. Teodorescu și altcineva ar fi avut nevoie. Căci, admirabil pregătit și cu valoroase opere ~~de actual~~ de arheologie și istorie românească în actual său stadiu, și bucurându-se, multă reputație mea printre, alături de străluciți și demnitați publice, și apoi cu colegii profesorale, nu s'a mai putut face nici cu propriile specialități vaste științifice. În lupta apoi cu mizeria științei românești — N. Iorga, V. Pârvan și V. Bogdan — dela ignorați lucrări acestora, cari, uciși cu cuțitul l-au despărțit, așa că nu mai avea informații și documentare necesară unor lucrări științifice cum s'au făcut și se așteptă de la dânsul. Când s'a dat semnul de atacul, în pieptul cu mize mai puțin la curent cu mișcarea literaturii științifice românești și chiar cu cea arheologică, și în genere.

În acelaș timp însă, conștient de valoarea și reputația sa ca arheolog și istoric, în țară și în afară, Teodorescu întâlnește în noii colaboratori. În această situație, reputând renumele la care aspiră științific, trebuia să alerge la un sfătuitor. L-a găsit. Comunicările, datele de descoperiri la Ocnele Mari, pe care le știa la Academia Română și la alte instituții ~~și~~ nemaiauzite, la Academia de Inscripții din Paris altădată, nu le mai știa nici unul din străinii și românii cari s'au ocupat de arheologie — afară de prof. E. Kalak din Cernăuți — la Viena, dar pe care, din cauza ei hotărâtă ostilități (ce ne-am dat-o explicat în depărtare) pe care

/ 2

Mi-am dat seama de această stăpânire străină în mod. lamentabil de acești lucrări încăpute, din nefericire din cauzele ~~care~~ mai sus arătate. Mi-amintesc încă acelei de o lucrare asupra colăților morții neolitice de la Vinca (Comitatul Caraș-Severin). La fel a stat și cu Brunchilde Ștefan din Școala Română pe care le a întâlnit — după cât și prof. E. Kalak din Cernăuți — la Viena, dar pe care, din cauza ei hotărâtă ostilități (ce ne-am dat-o explicat în depărtare) pe care

~~Pentru~~ mi-a dat la Viena am o amă de viță. Numai după moartea lui, fra Bianca le-a dăruit Școlii de Viena, le a trecut în volum și le a dat în circulație, așa cum le lăsase Traiescu.

Am ținut să fac aceste constatări cu privire la mijlocul pe care, în ultimă fază a vieții sale, Traiescu a ~~cunoscut~~ fost recunoscut și ne bucurăm să-i vedem reputația. Shakespeare, ca artă de ~~dezvoltare~~ dezvoltare în toți puterii mereu în acțiuni, cu atât de mai multă, deși n-au atât de mari defecte.

X.

Calatorii la Viena

În luna mai, în anul 1909, am ~~fost~~ făcut, de Paști, o călătorie la Viena - prima mea călătorie în Apus - în mijlocul Carului Școlilor, pe a cărui Muzeul pedagogic de acolo m-a făcut să înțeleg însemnătatea lui în viața unui Muzeu de acest fel. Muzeul din Viena nu era încă o întreprindere de stat, ci o fundațiune a unei societăți particulare, care își păstra numai de muzeu; atât cât nu era decât puțin mai bine, cu atât de mai multă autoritate, deși n-au atât de mari defecte.

Viena, orașul cu stat în mijlocul Europei, fiind punct central de atracție a curiozității europene, m'a impresionat. Am văzut deci în profil cât mai mult de vederea mea avea, în afară de Muzeul, pinacoteca, teatrele și alte instituțiuni de artă, începând la Teatrul Curții (Burgtheater); vestitul ansamblu la ca un cor de tinerii școlari ai lui Velasquez. Și fără rapsozi orală, dar cu cât mai mulți muzicanți ai Orchestrei mi-au venit, în plantă, pentru ochi incrementă mi-a cărat mai mult gemme. Totuși am plecat din Viena fără ca călătoria mea să-mi dăruiască în mintea cât mai mult de vederea mea avea, în afară de Muzeul pedagogic - de la Leipzig

Viena, orașul cu stat în mijlocul Europei, fiind punct central de atracție a curiozității europene, m'a impresionat. Am văzut deci în profil cât mai mult de vederea mea avea, în afară de Muzeul, pinacoteca, teatrele și alte instituțiuni de artă, începând la Teatrul Curții (Burgtheater); vestitul ansamblu la ca un cor de tinerii școlari ai lui Velasquez. Și fără rapsozi orală, dar cu cât mai mulți muzicanți ai Orchestrei mi-au venit, în plantă, pentru ochi incrementă mi-a cărat mai mult gemme. Totuși am plecat din Viena fără ca călătoria mea să-mi dăruiască în mintea cât mai mult de vederea mea avea, în afară de Muzeul pedagogic - de la Leipzig

Corespondent la Academia Română și Călătoria în Germania.

În 1910 am fost ales membru corespondent la Academia Română, pe vechiul ordin, prezentat prin raportul de recunoaștere al lui Xenopol, alegere ce, sub raport moral, mi-a dăruit o încredere pentru o bună viitoare. În același an fost ales N. Iorga membru activ în locul lui, pentru a lăsa membrilor de fapt; membru corespondent. - În vară am întreprins pe cont propriu o călătorie mai întâi prin Germania; Halle, Berlin, Leipzig și Dresda. La întoarcere m'am

apoi culcarea la Praga.

Sub hotărîrea am cules și rîd și acum cînd mă gîndesc la ceea ce cît mai mult din tot ceea ce mi-a interesat. La Berlin am găsit pe Varia Parvan, Tr. Bratu, Ionescu Muscel, Brancu și Iulia Valaori — acest din urmă venit numai pentru a-și încerca norocul la Loteria Regelui — care nu ne-a mulțumit foarte mult cumpărîndu-și numai o jumătate — ca nu cîștigînd nici măcar suma întreagă. La Dresda am întîlnit pe Ion Bogza, care a fost cu noi la Walter Hirsch, și Samuel Lehmann. Calotă i-a cerut [illegible] să-i cumpăr și mai mult de jumătate din fecale și de a mă hotărî eu, a doua oară. În urma la Stuttgart — expediat în Elveția — expirat în Lausanne, unde am găsit o mare mulțime de români — cu mai mulți cunoscuți.

X

Căsătoria mea. La 19 ii m-am căsătorit cu Victoria Lepădatu, fiica lui Ioan Lepădatu — după ce fusese prin mijlocirea [illegible] mea colegă și prietenă cu Lepădatu, Ștefania, care era logodită cu mai mulți ani cu Elena Ioanovici. O căsătorie la care nu-am crezut, mulți, fără să ne cunoaștem de cît doar două-trei săptămîni cu totul neașteptată, ca fulgerul, mi-a pricinuit, cînd mi-a dat ultimul sărut la despărțire la gară, o fericire pe care n-am cunoscut-o în viață.

Fericirea a fost atît de mare, mergînd să petrecem împreună luna de miere în Elveția, unde se afla logodnica lui Ion Lepădatu, Ecaterina, pe care o aștepta pentru mine, după cum, la întoarcere, a căutat să mă aducă împreună cu ea, ceea ce a și reușit, mulțumită atît cumnatei mele Elena Ioanovici, cît și lui Ion Lepădatu — cu Sabina Alexandrescu-Dunăre. În cele trei luni cît am rămas împreună — aproape în fiecare zi mă duceam la Ecaterina, care locuia în Bucureștii noi, pînă la întoarcerea ei în Iași, în primăvara a 1911, cînd eu am cunoscut la mama ei pe Ecaterina, la Panciu, unde în curînd mi-am făcut cunoștință cu întreaga familie pe care nu aveam să o părăsesc mai niciodată.

Căsătoria am făcut-o la Brăila, în 11 iunie 1911. Ne-a cununat fratele ei Ion cu mine și Victoria — Cornel Pavu și Cornelia Pârșa (cumătrii de la Berlin) peste tot la Constanța, au mers în Elveția, la Lausanne. Pe acolo [illegible] cu Mihai Saplonau, după care ne-am întors în țară) [illegible] în București. În Franța ne-am stabilit la Bucureștii noi, pînă ce ne-am putut, de bine de rău, aranja viața noastră împreună. Cu mențiunea că, căsătorită de mică, educată în liceu de fete, a fost destul de greu, în vremea noastră, de 33 și 34 ani, în ne obișnuim cu anumite pas.

Mă grăbesc cît-ă adaug, că deși au fost deja cursuri și manifestări
nu au fost mai cursul celor doi copii pe care soția mea i-a adus cu
mine. Mi-a spus ei misiune... Ieri, cele fost 38 de ani de atunci, în bă-
bue să mă întorc în Țară pregătită ca n'am avut doi parale-le în
bit acest îndelung timp. Mi-ea mai mare supărare mea neînțe-
legere, în totuși, deși nu era și copilă ușoară - ideea - de mișcă,
pe care am avut o mică în Țară de căsătorie, fără consimță
neașteptată o știu mulți, nu cred că mențiunea merită să fie publicată aici.
Ea a fost cauza despărțirii noastre, deși doi ani, de ea nu Ba-
mul Bun, în împliniți 40 de ani - Ieri, foarte bine mamă pentru co-
pii ei pe care i-a născut e'o incomprobată grijă și iubire mică e-
bătă pe fată mărturisită, și calendă grădină, prăfă deși pe de pată
în acestă privință, și a fost mea pățită mulțumită și mulțumită pentru în-
lesă mică culturală și publică; și Neuman împrejmuia în Iași 1916
în casă, în viață mea politică, a fabricat în toate mai multe ori-gini,
deputat de casă, mi-a mărturisit supărarea acestui destrăbălat rafinat.
Baba mea în ea după căsătorie - m'au binecuvîntat de Roman. Mi-ea
au. Mărturisesc că mi-au ajutat și care mi-au trimis - P. Ma-
rinescu, medicul Regelui Carol I care de atunci în Țară în bun re-
au cunoscut prochem și Dr. Hârneanu - mi-au spus că mi-a
fost și mi-au tratat în consecință. Înainte fost Dr. Obregia, la
clientul amicul la consiliu acestuia, mi-a spus că mi-au mi-
nie de cît o hipersecreție mai acută, care se poate remedia
ei, dacă mă mai fine de recomandă mea, mai Trei cât „le mi-
80 de ani) în număr al longevivilor.

Ne știind de să alegă mărturisesc cele două opinii medicale, m'am
adresat prietenului și colegului meu de adolescență Dr. Faulelău de me-
dicul, la Faulelău, m'a trimis la care pentru ei. Dar bine mi-a
ales, se vede de pe ochii Tui. Ușurată fost cumpăt depărtare. Bun-h
de bucuria și amenință cum pe care l-a făcut Manuilo și Vrancea.
Ața au trecut luni după luni, fără mi-a fost mai rău - în cumpă
de amețeală, în timpul depărtării și cu consolări adesea
în mi recomandă pe bunul prieten Dr. Dumitru (Iași) medicul -
pentru diagnostic - ulcer duodenal descins, pentru mă amenință
în pat, neașezat, și mi-a ordonat regimul cum este în
fel de bănuit. Cum m'am întors în pat și mi-a
mai ameliorat regimul cum o mănînc, am de mult plăcut ca-
fea. În mai multe bine pe pământ. Inițial cu cuțitul m'am obișnuit
Totuși, cumpăt în mai mult și nici amețeală de stomac mi

vârsutorii. La stația unde aveci, m'am dus cu Mr. Rue în Elveția, la Lausanne, unde eram cu doi verișori mai mici ai mei Bourget și Dr.

La Lausanne în Lausanne

După încheierea păcii dela Bucureșci, liniștea ce domnia mi-face și mi-a plăcut cu atât la Lausanne. Aș vrea acei și mi-ar plăcea hotel când pomește Dnul Bourget, mi-s'a părut că a murit de cancer în ficat. Observând depunerea mea de vestă-le-mei de Rose, Dnetrul hotelului a adăugat: Nu face nimic, este foarte rar, Dnul Feisly. A doua zi am dus-o mea la Dr. Bourget. Mi-a examinat cu atenție, apăsându-mi cu degetul cu mănușă în diferite locuri de pe corp. Mi-a spus că am ficatul mărit. Cancerul în Clinică, cu operațiune imediată. Cu ce? Bineînțeles cu bisturiul. Mi-a explicat că ar fi de făcut o incizie mare în dreptul ficatului, ca să-l poată scoate. Eram foarte puțin emoționat. Mi-a spus că mai bine să mă duc la Clinică. Mi-a dat adresa mea și al doctorului Kummer, care să mă opereze. Mi-a spus că operațiunea e foarte grea, dar că are speranță să mă scape. Mi-a spus că mai bine să mă duc la Clinică. Mi-a dat adresa mea și al doctorului Kummer, care să mă opereze. Mi-a spus că operațiunea e foarte grea, dar că are speranță să mă scape.

Când, cu tot ce Clinica a cerut mai exorbitant, când am plecat la Clinică, am plătit 1200 fr. și după patru zile încă 1000 fr. Mi-a făcut operațiunea în ziua de 15 Iunie. În ziua următoare, când mi-a venit cu prânzul, am fost foarte surprins să văd pe Dnul Bourget la masa mea. Mi-a spus că a venit să mă vadă. Mi-a spus că a venit să mă vadă. Mi-a spus că a venit să mă vadă

turie. Trecem apoi să cunoaștem părerile pe care atappa unii teoreticieni politici internaționali creatorii primului carbonarism balcanic și pașoptismului român despre Austro-Ungaria de pretutindeni, mai cât timp Al. Papiu-Ilarian, pe care problema naționalităților din Austro-Ungaria de pretutindeni totuși mai, ajunsese să își clarifice părerile cu privire la acest problem încă nu își formulase o teorie de federalizare a tuturor acestor naționalități, pe baze autonome geografice ale fostului Imperiu dualist.

Fericitul acest politician român a expus în cartea sa, foarte frumoasă: Adevărul unit ale marii Austrii, publicată în limba germană la München, după ce asistase, de aici, pe mișcătorul frământări habsburgice, Franz Ferdinand pentru această radicală reformă constituțională a Imperiului austro-ungar, cărți a focul atâtor, dare mult exagerate, pun în umbră, în Austria, a fost considerată, respinsă, nu de frate acceptată: Germanii de aceea ce la alegere cu patriile mame, ca Italienii în Terra Irredenta, Slovenii, Românii — atât dreptul cât și dreptul de unificare, după ce constată cu fină pătrundere de psiholog evoluția și starea naționalităților din Austro-Ungaria — federalizarea Austro-Ungariei — ar fi fost o reformă de către cât de bine-venită și de cât de necesară ei. Ar recunoaște-o valoare, mai cât ar fi evitat, poate, Europei cele două războaie mondiale și ar fi pus, pe Austro-Ungaria, pe Europa, pe de două catastrofe mondiale, la Adevărul unit ale Europei, a cărui conținut oricând.

Le vezi, cum au spus, reforma propusă de Al. Papiu-Ilarian fu primită "Universul" n'a reușit. Nicăieri a fost pentru totdeauna ei. Acest pentru că nu mai nu mai, Italia, Serbia și Românii după mai bine de jumătate de veacuri naționalități să intensifice, cari perspectivele libertății aproape. La o bună — își pot pune în federalizării, când putem spune mai fără de tensiune între naționalități. Acesta mi-a stăruie de spirit pentru politici, pe bărbății de stat.

La acestă primă parte de o relativ de mare o cursă cum în Germania lui I. C. Brătianu, în timpul 1914, după ce acesta în Guvernul, Regele Carol I, care anticipase pe fostul Prim Ministru

Mulțumesc să reținerea, în acest moment, totuși vestea de aicuși ca Austro-Ungaria. Știrea ne-a luminat la Bucureșt și ne-a mișcat. În Bucureșt nu se mișcă foarte ușor. Când mă, Regele, mi-a anunțat telefonic, i-am spus: Sire, permiteți-mi să vă felicit. — Dacă dorești, vorbește-mi și de Regele. — Sigur că, mi-a răspuns totuși. — Ce ați făcut atunci? — Nimic, mi-a răspuns Regele. — Sigur că, mi-a răspuns totuși. — Ce ați făcut atunci? — Nimic, mi-a răspuns Regele.

Când m-am, la trei luni, mi-a spus A. C. Poporan, m-am dus direct la Rămnicu. Locuia, cu familia, lângă Palatul Administrativ (Bretianu nu mai există). M-a primit la ușă. Fără nici o convenție, m-a luat în brațe, m-a sărutat, mi-a spus: Bucuria mea este mare, dragă prietene, că ai venit. Ce mai face Regele? — Bine

Lutra
1914-1916

Intrăm în Turn, după reparcurgerea formalităților vamale la Lausanne, am găsit salonul ocupat de, coridorul plin de lume de-abia mai găsea loc să se așeze regulat ap. Burget. Aceasta am-n avut de până acum 1 la dicționar complet, cu ... port relua, nicetul cu nicetul, la regimul alimentar general normal. Ața se cumpără cu bani pentru la ei 24 de ani de azi - cu un preț ales de cond la vreo de 60 de ani, pentru care i-ar trebui să vândă la bani. Aproape la prețul de o femeie din Mărgău lângă mine politice în-au dus acasă, după ce ... interne

20a

79

La i dragut a obținut ... interne la Turn-gniol, cu familia, unde se afla și prietenul meu Iancu Russ. Cum, pentru la Lausanne în Lausanne, cu familia sa, oftă de ușor vă în amurgul acestuia, el Tabăr se plece, mergând la cumătra sa de la Beaujor. Tatăl, oprită pentru ea în rame pentru, își mărturisește și descurcăm și cu atâtea cărți de ei Savoyul. Cu mulți nebunie și cruzime de escăpați în Europa Centrală, Germania de Nord, la Anvers, apoi a doua cu ceilalți să vorbească Paris. Eram în pace acolo în Dover, cu mulți refugiați din Capitală și în aveau familiile pentru unde pleacă la Londra. Din Anvers ne-am dus, în sfârșit, în Paris, unde în acea o nouă prietenă de ei gonită de-au nost. ne-o ocupăm. Și la

[illegible] în Paris, în Quartier, în Hôtel de Ville în Bretagne - Prezidată de Mr. Alexis pas. Administrația Iulia Senton, Lucien prof. M. Goga, la Semaine Sfânt, cu la Școală - cu unul de eram în Madame Jeanne Stuart. alți mulți Iași refugiați, afară din Transilvania și Basarabia, cât și din Bucovina, de la fiind legătura mele cu Comitetul acestor Români, în ales pe mine.

Consiliul acesta a fost format din alți factori. Membrii săi au admis
neconstituit temeiuri din autorități, din bancă. Din întreprinderi
din particulari n'au fost în legătură cu instituția la care
se puteau eventual plânge refugiații — evreiești, mesii, profesori
profesoare, muzicanți, pelagra etc. El a fost de mare ajutor re-
fugiaților, căci pentru ei primele săptămâni au fost de
apetit mai ales pentru hrana refugiaților la mâncare bucatelor,
după retinerea Românii în război. Consiliul Ingo a întrunit
o dată completă a celor ajutați - după aceștia primele 10
după ocupațiuni. E cât se poate de interesant și instructiv
a cunoaște aici, aceste statistici. Ea mi-a fost încredințată
de fostul meu coleg de Juvem, C. D. Nicolău, pe atunci secre-
tar general la Ministerul de Interne, apoi a Departamentului, la Academia Română. Ea se afla în prefectura ca
aceea la acesta substituție — trecând-mi al cărui conți-
nut - distrus a rămâne ~~rămâne~~ aproape în întregime, Academiei,
a fost predat și transportat la 11 August 1949 nu am putut
afla până acum unde. E de speret însă ca nu s'o fi ars
și se vor afla nu mi vreo zile de dept.

Acesta a fost aproximativ la care am contribuit
în timpul neuitatului nostre, în formul refugiaților. Căci
la acțiunea de ajutare a opiniei publice pe care cercul Dri
acesta. am urmărit-o în acest timp pentru mișcarea în acți-
unea a Românei spre eliberarea fraților subjugați, străini
altor cuiva, nu am participat. Și nu am participat pentru
că cercul abordat conținutul în acestă se va face, — că Dm
I. C. Brătianu nu prea încuraja alte politice de către acea a
manifestațiilor nefolosite de anticipații mișcării și că
numai acestă, Dm I. C. Brătianu, era în măsură să dezlege
mișcarea națională nostre în ansamblu —.

Dr. Vr.

De aceea n'am participat la manifestările școlarii Bucu-
rești, pregătite cu multă grijă de către partidele ani
existau pentru ultimii și mici la campania electorală pentru ale-
gerea Par. Vasile Lucaciu și Oct. Goga ca deputați în Parla-
mentul mai fi bruscă declarată oficială la Cernăuți
Românii. Și de acolo am stat departe și de schimbarea legii
electorale, a legii de care în anii următori s'au folosit mulți cu-
noscuți am fost aș de schimbarea legii. Un singur lucru am făcut.
Știind că cetățenii evreiești și că nu puteau merge în
alegerea mea de deputat unguri, am cerut Parlamentului ca
resturile alegerii mele de deputat mucani, care mie nu fi fost
acordate, prin lege specială, cum se face atunci, în cazul a.

1916., în Adunarea Deputaților prin intervenția lui N. Iorga, ... în sensul prin care a Mitropolitului Primat al Moldovei.

Ața am așteptat până la 15 August 1916, când s'a declarat mobilizarea generală pentru întregirea neamului, la care nu puteam conta și aveam 40 de ani, mai cerut să fiu trecut la Geniu ca ofițer de rezervă, fiind repartizat la Serviciul de control al frontului și având la dispoziție automobilul meu personal, două Mercedes, Paul Nicolescu, Fr. Lebrecht și alții. Și am luat parte sub comanda Căpitanului [illegible] Ionescu, — apoi, la sfârșitul anului, ca General de brigadă, Director al Învățământului militar din Ministerul de Război.

BUSTEANU — ? Lucrau la Poșta centrală, sub grija aeroplanelor inamice, care, în fiecare seară, când lumea nu se știa adăpostă la semnalul de alarmă, au făcut numeroase victime cu bombele lor aruncate, din respect a Zeppelinului, care intră cu ușurință în aeroplanele ... ței, la început, erau cu totul în mâinile a câtorva comercianți de pe drumurile frontului de răsărit, bănuiți, atunci, prin telegrafie fără fir — ași cu știrile secrete ale depozitului de la Tecuci și ale rechiziției din Transilvania de aceea unele din ele au fost la București. Existau ca o sută de mii de suflete cu totul în ființă. Ața am fost 3-4 luni de mari frământări rafalele, cu cete o dată; dar mai ales bombardate — până când a fost hotărât la Flandra — frământări de care ne-a mântuit bine amintirea lui Mackensen la Turnu-Severin, după trecerea Dunării, cu cheiul Rusciuc și Giurgiu, și după luptele grele de la București. Totul fiind pierdut, nu-mi rămânea de cât să aștept și eu în mâinile dușmanului, Dunărea înghețată, până am ajuns la 12 Decembrie.

Col. Victor Vernescu — După retragerea până în munții ... mea reședință și împrejurimile bucureștene n'a fost influențată de hotărîrea mea de plecare cu Colonelul Victor Vernescu, ... mine, fiul al fratelui Victor Vernescu, cu care familia noastră era ... legături apropiate. Victor Vernescu văzând, din prima tinerețe, în ... dul său Petrică, — apoi, fiul său Cornel acelei stabile, veni în ... voi; energic și hotărît, el fu promovat ofițer de artilerie. Dar ... în cariera militară nu, cel puțin în ... atât, că după căsătoria sa cu fiica Generalului Tănescu, el fu silit să se retragă în ... cunoscută acelei retrageri. Reales în Iași, și reluându

cariera, afurisându-mă, în ale mii urmă, ca Hauer și
Lt. Colonel, dau tuturor peste bretea în literele
franceze.

În acest așteptat se face auzit în mine și în
jurul meu tăcut și lugubru mi-a apropiat de sufletul
fiarelor de cari-mi-am, pornind în tumultul de
de cărți cu ochii în lumea nimănui, vreau să-mi
pierdut în fiecare, în fiecare cuvânt și în
afurisenia mea de a mai urla, ca fiarele, cu
capul, copiii, cu disperare atât de plăcută. La Pi-
Lelung, Kuhn, Herz și ceilalți ca un cuvânt foarte
caporal, cu cuvinte calculate și adunându-și apăsarea.
Dar în mine acest calculați și răcoare mi-au
ceea ce mi-a rămas în neputință și răspunderile mele, la
datorat în dezumanizare de mașină, spre a-i căuta
un cuvânt mai lung și mai lat de ucis-tăiat, adu-
gându-mă în explozia de a fi cu succes pitic de
afurisenie mea de a mai urla. Dar mi-a ajuns
afreacă rușinea. Dezgustat de ei și de mine, cu
Herca, ca orgoliul el rănit mi-am, în fiecare
pământul, cu fața pe ei în ceață și
pleoapele ridicate, ochii în cerul
Kunde de la Bretagne, pentru ultima oară
neînțeles. Cu gura și urlet mi-am, în
de la Sefel Gneisenau mi-am, în
fiecare cuvânt rușinea și
mea de a mai urla (ca ei) și
Porter, fumând ca ei a mai
cuvântul pe care-l cunoaște.

Anicăa cu Axel l'a pus să-și facă bagajele și să
plece imediat la Paris. Ea a fost foarte mirată
de această hotărâre, dar și-a făcut bagajele
fără să comenteze. La gară, Axel a cumpărat
două bilete de clasa întâi și a urcat în tren
cu Anicăa. Ea a fost foarte mirată când a văzut
că Axel a rezervat un compartiment numai
pentru ei doi. Axel a închis ușa și a tras
perdelele. Apoi s-a așezat lângă ea și a
început să o sărute cu pasiune. Anicăa a
fost surprinsă de această purtare, dar nu
s-a împotrivit. Axel a continuat să o sărute
și să o mângâie până când trenul a ajuns
în gara din Paris. Când au coborât din tren,
Axel a chemat un taxi și i-a dat adresa
unui hotel. La hotel, Axel a închiriat o
cameră cu pat dublu. Apoi a urcat cu Anicăa
în cameră și a închis ușa. Axel a început
din nou să o sărute cu pasiune și să o
mângâie. Anicăa a fost foarte mirată de
această purtare, dar nu s-a împotrivit.
Axel a continuat să o sărute și să o
mângâie până când Anicăa a adormit.
Când Anicăa s-a trezit, Axel era deja
îmbrăcat. El i-a spus că trebuie să plece
la birou și că se va întoarce mai târziu.
Anicăa a rămas singură în cameră și a
început să se gândească la ceea ce se
întâmplase. Ea nu înțelegea de ce Axel
a făcut acest lucru, dar nu era supărată
pe el. Dimpotrivă, era fericită că a petrecut
această zi cu el. Când Axel s-a întors
la hotel, Anicăa l-a întrebat de ce a
făcut acest lucru. Axel i-a spus că o
iubește și că nu a putut să reziste
dorinței de a fi cu ea. Anicăa a fost
foarte fericită să audă aceste cuvinte
și l-a sărutat pe Axel cu pasiune.
Axel și Anicăa au petrecut restul
zilei împreună, plimbându-se prin
Paris și vizitând diferite locuri
interesante. Seara, au mers la
restaurant și au mâncat împreună.
După cină, au mers din nou la
hotel și au petrecut noaptea
împreună. Axel și Anicăa au
petrecut următoarele zile împreună,
vizitând Parisul și bucurându-se
de compania unul celuilalt.
Când Axel a trebuit să plece
la birou, Anicăa a rămas
singură în cameră și a
așteptat cu nerăbdare
întoarcerea lui. Când
Axel s-a întors, Anicăa
l-a întâmpinat cu
brațele deschise și
l-a sărutat cu pasiune.
Axel și Anicăa au
petrecut restul
zilei împreună,
bucurându-se
de compania
unul celuilalt.
Când Axel a
trebuit să
plece din
nou la
birou,
Anicăa a
așteptat
cu
nerăbdare
întoarcerea
lui. Când
Axel s-a
întors,
Anicăa
l-a
întâmpinat
cu
brațele
deschise
și l-a
sărutat
cu
pasiune.
Axel și
Anicăa au
petrecut
restul
zilei
împreună,
bucurându-se
de
compania
unul
celuilalt.
Când
Axel a
trebuit
să
plece
din
nou la
birou,
Anicăa a
așteptat
cu
nerăbdare
întoarcerea
lui. Când
Axel s-a
întors,
Anicăa
l-a
întâmpinat
cu
brațele
deschise
și l-a
sărutat
cu
pasiune.
Axel și
Anicăa au
petrecut
restul
zilei
împreună,
bucurându-se
de
compania
unul
celuilalt.
Când
Axel a
trebuit
să
plece
din
nou la
birou,
Anicăa a
așteptat
cu
nerăbdare
întoarcerea
lui. Când
Axel s-a
întors,
Anicăa
l-a
întâmpinat
cu
brațele
deschise
și l-a
sărutat
cu
pasiune.

Berlin, 16. Mai 1884.

Euer Hochwohlgeboren

beehre ich mich ergebenst zu ersuchen, mir gefälligst mitzutheilen, ob Sie geneigt sind, die Vertretung der Gesellschaft für Deutsche Kolonisation in Ihrem Bezirke zu übernehmen.

Im Falle Ihrer Zustimmung würde ich mir gestatten, Ihnen demnächst die Statuten, sowie die Satzungen der Gesellschaft, sowie die Bedingungen, unter welchen Vertretungen ertheilt werden, zu übersenden.

Ergebenst

Dr. Karl Peters.

Euer Hochwohlgeboren

beehre ich mich ergebenst zu ersuchen, mir gefälligst mitzutheilen, ob Sie geneigt sind, die Vertretung der Gesellschaft für Deutsche Kolonisation in Ihrem Bezirke zu übernehmen.

Im Falle Ihrer Zustimmung würde ich mir gestatten, Ihnen demnächst die Statuten, sowie die Satzungen der Gesellschaft, sowie die Bedingungen, unter welchen Vertretungen ertheilt werden, zu übersenden.

Ergebenst

Dr. Karl Peters.

Berlin, 16. Mai 1884

Ce Bic. Inga lyatanie s'eu mout mek eelenp. Fi ch-l
u Kfu mcu to Kenbeni, he' ca' mogeau nipneu-ta pneu-
bteu, he ca ma Jeuau aeup ta Jmopl, aqeau cutet a-
mopk nilut, ot, ch' eteu ni ~~Jmopk~~ ceneuk u tot ceo
ce lueu n' u tot uie u uiteu Aeu u nikpiuk ü Kelu
Cuelunu, neto nulu zeu Kteeku. Ao, ~~ch'~~ Jeuz cuto,
ca-ta meu Kmeg eneuu eu cut. Zu hol Kel Jmutkeul
Keelu, Vzi cel Kuteeni cziuu i o'o nelatu Kiedaelu
Jpe Keeut zu' Jmeetaui Kemeeku Kemeeku Ku'ni tapiteu cutie-
aeuul, i' Kutuil Kzeyu eu- Jmeetaukeue, tu teuzpul
Jeu, a Keeut mnet Jzmuk i' ne Ktka tu mnetKle
u mnet cuneetui.

Tet eeu a kie. Ueyeau ta Jmeeuteeu, Ayeuz ui
Ke tu Kneetaui, N. Inga u'a eyut zu l eteps cuto eu-
neuta, pzo, u' vtku, ~~cuuel~~ peeu ~~cuul~~ zu eu eupa
~~Jeuto~~ eus, ui Kuseleu' Kneeuteeu, Kuka eeu, pnkie' Ke
Kaü Kzeu, Jne: eeu a Kuto ze oeuz, nto. l eu Kuie,
tu Kuteeuk Kzeuu a Kuto ze oeuz, nto. l eu Kuie,
Kzeuk eyetut' Kiu ceu' eeu u Kiteu Kzeyuteeu
Ceeu? nuKt eu. Z eteuz uui Kelu ü eKeuteu
Ne Inga eu ui zeptieu Jneto Kuul ze Jneleeue, Ze
Cuel ü Kzeuie, Je eKeeteü ne, Ke eel Jeu' zeu
Kzeuu' Kteeu ü' Kzeuu ui Kuteeuui ze eeuuzeu XVII,
Ke gneeKeut eeu ta eeuKeu ui eKeeu eeu Je eeuue.
Ku Keeut zeu ta Jeeuuk En eeuue. Tzeuui'
Kua neue. N. Inga eeuzeut eeKeuüe. Aeeuü
ze Kieu, J-a Kelutut neeuzeutel ce zeu Jzeu, ce Ke-
Kaük Jeu e eeuue ce l pzeue. — Nu, eeuKeze
Kelteeuetui, zeKü cüt ote t ae t Ceuiz iuteu,
tuut eu Kuteeue ze te pzeue. — Ko, Jeu t-eeu Ceeu-
Ne Inga eu ui zeptieu Jneto Kuul ze Jneleeue, Ze
Cuel ü Kzeuie, Je eKeeteü ne, Ke eel Jeu' zeu
Kzeuu' Kteeu ü' Kzeuu ui Kuteeuui ze eeuuzeu XVII,
Ke gneeKeut eeu ta eeuKeu ui eKeeu eeu Je eeuue.
Ku Keeut zeu ta Jeeuuk En eeuue. Tzeuui'
Kua neue. N. Inga eeuzeut eeKeuüe. Aeeuü
ze Kieu, J-a Kelutut neeuzeutel ce zeu Jzeu, ce Ke-
Kaük Jeu e eeuue ce l pzeue. — Nu, eeuKeze
Kelteeuetui, zeKü cüt ote t ae t Ceuiz iuteu,
tuut eu Kuteeue ze te pzeue. — Ko, Jeu t-eeu Ceeu-
Ne Inga eu ui zeptieu Jneto Kuul ze Jneleeue, Ze
Cuel ü Kzeuie, Je eKeeteü ne, Ke eel Jeu' zeu
Kzeuu' Kteeu ü' Kzeuu ui Kuteeuui ze eeuuzeu XVII,
Ke gneeKeut eeu ta eeuKeu ui eKeeu eeu Je eeuue.
Ku Keeut zeu ta Jeeuuk En eeuue. Tzeuui'
Kua neue. N. Inga eeuzeut eeKeuüe. Aeeuü
ze Kieu, J-a Kelutut neeuzeutel ce zeu Jzeu, ce Ke-
Kaük Jeu e eeuue ce l pzeue. — Nu, eeuKeze
Kelteeuetui, zeKü cüt ote t ae t Ceuiz iuteu,
tuut eu Kuteeue ze te pzeue. — Ko, Jeu t-eeu Ceeu-

M. Inya - En ma cambrure, près de la petite
ville, sur les bords d'un ruisseau à peu de distance
[illegible] la bruyère, la ronce pleureuse, mêlée
aux [illegible] et aux [illegible] entrelacent leurs
rameaux épineux et forment un fouré impénétrable
où le [illegible] ambigu. Un bois moitié de chênes,
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
par [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

famille Frauenfelder Schmeltz, alors si parlementaire en Alsace, dans si belle intellectualité de magistrat, mêlée de quelques souvenirs du Second Empire, dans un cercle si restreint des Bas-Rhin, qui sans trop intervenir dans la politique militante, n'en suivait pas moins avec passion les événements, et gérait peut-être impunément la fortune publique, prélude sans doute à la fusion, la Flore, le Cercle, la Redoute, le Rhin, le Parnasse, la Concorde, le Musée, le Théâtre

Ca ni zeus aculi ple, Mantegau à prethöud su M.D. Hau-
Ave heutär elgneu ra ca meubu arreäl ael ~~Bankeni~~ hu-
thölen. Kaulär, pub ri mern ~~mau~~ fenön la Hotel Mu-
lamel. La cäue aeu bek Hunlak n mi' meuten' corrapuleu,
ne bauu) ap pomeu tui', bi'aeu dea ~~a~~ ~~a~~ ~~a~~

Buchi hh acesti: nesp. acel care nu-m mulți mai multi ne cărue p' surpriză respunsă a fost Neplacută Dragu, Adunătură cea tovarăși, Amuf Comitetu p' Club mub, ~~Hrotfm~~ pentru a Muntu, cămi'a ne ce ren ha Bucă o Semnătă a fostă. Fie mai bine a ni ai adunată, Sa Gertmeanen a fost p' el nu am de bine a se pregăti. Ne ti Semnează pi unde a trebuit l a mărșăt, Amyrusk n' Zenbrant apoi cel-lanți a nu fă mută de mitingu p' Ungaria, Venel, Romănu Bucuriști pentru ~~cumpărat~~ cumpărat a fost ~~cumpărat~~ Amuf Comitetu Romănesc Bucuriști, ca să nu fie ~~cumpărat~~ ~~cumpărat~~ ~~cumpărat~~

Reprise de février

Herr Bey n. de eben a lui semen Bemerkungen über den Inhalt seines Briefes a Frankreich Liberale im allgemeinen, — ein ander a Leiter preußischer Politik et schwierige Lage.

Antwort Herr 3/15 Aug. 1848 an Bey:—

Sie a eben [illegible] mit Interesse Ihre Bemerkungen — a besonders über Ihre Ansichten über die Lage Frankreichs, — Ihre Ansicht über die Politik Preußens, etc. [illegible]

(33) 92

Cabinetul s'a facut cu control tocmai al Guvernului Ministerul Exteriorului Ziua la 1. C. Bratianu - mai ales Ministerului plenipotentiar al Majestatii Sale Regelui la Bucuresti, Contele Schönburg (?). Despre vreo propunere din partea Rusiei nu se stie nimic sigur inca. Ambasadorul Austro-Ungariei a fost primit de Rege si a avut o lunga audienta. Telegrafic ce veni de la Berlin, Petersburg, Londra, Paris, Roma si Belgrad, nu aduce nimic nou. Ambasadorul Frantei, Barrere, a fost la Ministerul de Externe si a avut o lunga conferinta cu Ministrul. Titu Maiorescu, Ministrul Justitiei, a fost la Rege. Se crede ca Regele va convoca Consiliul de Coroana pentru Luni